

Księga Ezechiela

Rozdział 46

1. To mówi JAHWE Bóg: Brama sieni wewnętrznej, która patrzy na Wschód, będzie zamknięta przez sześć dni, w które robią, a w dzień Sobotny będzie otworzona; ale i w dzień pierwszy miesiąca będzie otworzona. 2. I wnidzie książę drogą przysionku bramy z zewnątrz, i stać będzie u progu bramy, a będą czynić kapłani całopalenie jego i zapokojne ofiary jego, a będzie się modlił na progu bramy, i wnidzie: lecz brama nie będzie zamknięta aż do wieczora. 3. I będzie się modlił lud ziemski u drzwi onej bramy w Soboty i na nowie przed JAHWE. 4. A całopalenie to ofiaruje książę JAHWE w dzień Sobotny: sześć baranków niepokalanych i barana niepokalanego. 5. A obiaty efi do barana, a do baranków obiatę, którą da ręka jego, a oliwy hin do każdego efi. 6. A na dzień nowego miesiąca cielca z stada niepokalanego, i sześć baranków i baranów będą niepokalane. 7. I efi do cielca, efi też do barana uczyni obiaty, a do baranków, jako najdzie ręka jego, a oliwy hin do każdego efi. 8. A gdy ma wnieść książę, drogą przysionku bramy niech wnidzie i tąż drogą niechaj wynidzie. 9. Lecz gdy będzie wchodził lud ziemski przed JAHWE na dni uroczyste: który wnidzie bramą Północną, aby się kłaniał, niech wynidzie drogą bramy Południowej; a kto wchodzi drogą bramy Południowej, niech wynidzie drogą bramy Północnej; nie wraca się drogą, bramy, którą wszedł, ale przeciwko niej wynidzie. 10. A książę w pośrodku ich z wchodzącymi wnidzie, a z wychodzącymi wynidzie. 11. A w jarmarki i na uroczyste dni będzie obiata efi do cielca i efi do barana. A jagnięty będzie ofiara, ile da ręka jego, a oliwy hin do każdego efi. 12. A gdy czynić będzie książę dobrowolne całopalenie abo zapokojne dobrowolne JAHWE, otworzą mu bramę, która patrzy na wschód. I będzie czynił całopalenie swe i zapokojne swe, jako zwykło bywać w dzień Sobotny; a wynidzie i zawrą bramę, gdy wynidzie. 13. I baranka tegorocznego niepokalanego będzie czynił całopaleniem co dzień JAHWE: zawsze rano czynić je będzie. 14. I uczyni obiatę nań co poranek, szóstą część efi, a oliwy trzecią część hin, aby była zmieszana z białą mąką, obiata JAHWE zakonna, ustawiczna i wieczna. 15. Uczyni baranka i obiatę, i oliwę co poranek, całopalenie wieczne. 16. To mówi JAHWE Bóg: Jeśli da książę dar któremu z synów swych, dziedzictwo jego będzie z synów jego, posiedzą je dziedzicznym prawem. 17. A jeśli co odkaże z dziedzictwa swego któremu z sług swoich, będzie jego aż do roku odpustu i wróci się do książeństwa: lecz dziedzictwo jego synom jego będzie. 18. A nie weźmie książę z dziedzictwa ludu gwałtem i z osiadłości ich, ale z osiadłości swej da dziedzictwo synom swym, żeby się nie rozpraszał lud mój każdy od osiadłości swej. 19. I wwiódł mię przez wescie, które było z boku bramy do skarbnic świątnicę do kapłanów, które patrzyły na Północy, a było tam miejsce patrzące na zachód. 20. I rzekł do mnie: To jest miejsce, gdzie będą warzyć kapłani za grzech i za występ, gdzie będą warzyć obiatę, aby nie wynosili do sieni zewnętrznej i aby był poświęcony lud. 21. I wywiódł mię do sieni zewnętrznej, i obwiódł mię po czterech kątach sieni, a oto sionka była w kącie sieni każdej, sionka w każdym kącie sieni. 22. We czterech kątach sieni sionki rozłożone,

czterdzieści łokiet wzdłuż, a trzydzieści wszerz, jednej miary czterzy były. **23.** A ściana wokoło obtaczająca czterzy sionki, i kuchnie poczynione były pod gankami wokoło. **24.** I rzekł do mnie: Ten jest dom kuchen, w którym warzyć będą służy domu Pańskiego ofiary ludu.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.